

Jumala on ollut hiljaa
kaksituhatta vuotta
kiikkustuolissa kiikkuu, itseksensä puhuu
kuluttaa vanhuuttaan

tekohampaat lonksuvat suussa
joku vaihtaa vaipat
ei muista viikonpäiviä, ei
suurta luomustaan

Poika kyttää perinnöksi
taivaan valtakuntaa
tajuton maailma on
Perkeleen syli

eikä sitä voi ohjata enää
mihinkään suuntaan
on peli pelattu, pallo
menetetty on

Syvissä vesissä unelmat kuolevat
ja maailma on kuin Perkeleen syli
murheen kielet mielet, haavat nuolevat
ja maailma on kuin Perkeleen syli
Kylmä syli!

Kuka uskoo kirjoituksiin
jaksaa asuttaa maata
unelmat kuolevat
jo kohtuihin

tai jos sattuvat syntymään
on murhe kumminaan
kuolema päätä silittää, sylkee
tulsta lohtuihin